

[Handelsministeren.]

telse kan der naturligvis falde Ord, som ikke bør komme udenfor den snævrere Kreds, indenfor hvilken Drøftelsen finder Sted, og derfor er ogsaa den Bestemmelse, som er indført i Lovforslaget om Tavshedspligt, nødvendig og lige nødvendig, hvad enten man tildeler Banknævnet større eller mindre Opgaver. Jeg er gaaet med til dette Forslag om Banknævnet som en Institution, der kan være baade vejledende og raadgivende for Bankspektionen, for at tilvejebringe den bedst mulige Forstaaelse i Bankverdenen af Inspektionens Betydning og dens Nødvendighed, og jeg maa saa haabe paa, at man ad Erfaringens Vej kan naa frem til at give dette Nævn netop den Plads ved Siden af og i nøje Forbindelse med Inspektionen, som det har været Formaalet at give det, altsaa en Plads som forstaaende og sagkyndig Raadgiver ved Siden af Bankspektionen.

§ 4 har ikke vundet den Tilslutning, hverken hos Venstre, det konservative Folkeparti eller det radikale Venstre, som jeg havde ventet, men jeg kan dog sige, at nogen kategorisk Afvisning af Princippet i Bestemmelserne i § 4 er der ikke Tale om, og det skyldes ganske sikkert den Omstændighed, at man i Grunden godt forstaaer, at der kan være god Mening i at have Koncessionsprincippet i visse Tilfælde. Det er jo ikke saaledes, at dette Princip er ukendt fra andre Lande, i Nabolandet Sverige har man for længst i Lovgivningen gennemført Koncessionsprincippet. Jeg kan overfor de gjorte Indvendinger kun gentage, hvad jeg allerede har sagt: at Koncessionsbestemmelsen er foreslaet af mig alene som en Hensigtsmæssighedsbestemmelse, alene af Hensigtsmæssighedsgrunde og ikke paa nogen Maade for at lægge Hindringer i Vejen for Oprettelse af mindre Banker, f. Eks. ude i Provinsen eller andetsteds. Jeg maa mene, at naar man, som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven gav Udtryk for, har saa overordentlig stor Tillid til, at jeg vil handle retfærdigt i denne Sag, endogsaa saa stor Tillid (Korsgaard: Naah!). Ja det kan ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger: Naah, for det ærede Medlems Partifælle Hr. C. J. F. Sven sagde, at hvis han havde Sikkerhed for, at jeg kunde vedblive at være Handelsminister de første 10 Aar, vilde han ingen Betænkeligheder have ved at lade Bestemmelsen staa, og jeg maa dog sige, at man skal være meget afvisende overfor andre Partier, hvis man ikke vil indkassere det som en Tillidserklæring og sige Tak for det. Jeg kan nu for

øvrigt ikke tænke mig, at nogen Minister i det hele taget vilde kunne have nogen Fornøjelse af at nægte eller overhovedet vilde indstille sig paa at nægte Oprettelse af en Bank, naar det ikke ligefrem kunde paa-vises, at det vilde være til Skade og urimeligt, at denne Bank oprettedes, men jeg har sagt, og jeg mener fremdeles at kunne sige, at der kan opstaa saadanne Tilfælde, at man vil være glad ved at have en Bestemmelse, hvorefter man kan nægte at godkende Planen for en Banks Oprettelse. Hvis man f. Eks. staar overfor dette, at en mægtig udenlandsk Sammenslutning vil placere store Kapitaler her i Landet for at gøre Indhug i dansk Erhvervsliv og understøtte Planer, som absolut maa siges at være imod det almindelige danske Erhvervslivs Interesser, vil det være rimeligt, at man kan nægte en saadan Banks Tilstedeværelse her i Landet. Nu kan man naturligvis nok sige, at i saa Tilfælde kan man gaa til Lovgivningsmagten, men det er netop vanskeligt at gaa til Lovgivningsmagten i en saadan Sag. Efter denne Bestemmelse i Bankloven faar Ministeren udtrykkelig Beføjelse til at sige: Jeg nægter Koncession til denne Bank, den vil ikke faa nogen samfundsgavnlig Betydning, tværtimod! Det er alene ud fra Betragtninger af den Art, jeg her har gjort gældende, at jeg beder om, at denne Bestemmelse maa blive staaende.

De samme ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Elgaard, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven og Ordføreren for det radikale Venstre, gjorde ogsaa Indvendinger imod Bestemmelsen i § 6, hvorefter der ikke for Fremtiden kan oprettes Banker, med mindre Egenkapitalen er mindst 400 000 Kr. — nu er Forholdet som bekendt det, at Egenkapitalen skal være 200 000 Kr. For Banker, som allerede nu eksisterer og har eksisteret i en Række Aar, og hvis Egenkapital endnu ikke udgør de 200 000 Kr., gives der Dispensationsbestemmelser, idet der gives dem 5, eventuelt 10 Aar til at skaffe den Egenkapital til Veje, som er den mindste Kapital, de skal have, nemlig 200 000 Kr. Vi er formentlig alle enige om, at denne Bestemmelse i Lovforslagets § 6 er rigtig, men derimod er man, som sagt, betænkelig ved at fastslaa, at Banker, der oprettes for Fremtiden, skal have en Egenkapital af mindst 400 000 Kr. Det maa selvfølgelig altid blive en Skønssag, om denne Egenkapital skal være 1/2 Mill. Kr. eller 400 000 Kr. eller, som man har det visse andre Steder, en hel Million Kroner. Vi har jo mange forholdsvis smaa Banker her i Landet, og jeg synes, man i Almindelighed kan sige, at